Ωοολόγιον Τοιώδιον

Τῆ Δευτέρα Α΄ Ἑβδομάδος εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῷσον, Ἁγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Ἀμήν.)

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Δ' (4).

Έν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υίοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε, Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι Τὶς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνη ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ότι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῷκισάς με.

Ψαλμὸς ζ' (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῆ ὀργῆ σου παιδεύσης με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ὁῦσαι τὴν ψυχήν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ότι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδη τὶς ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκουσί μου την στρωμνήν μου βρέξω. Έταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθοοῖς μου. Απόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. ήΚουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,

ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ΙΒ' (12).

Έως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Έως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῆ μου, ὀδύνας ἐν καρδία μου, ἡμέρας καὶ νυκτός; Έως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπη ὁ ἐχθρός μου Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ, ἐγὰ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίφ σου, ἄσω τῷ Κυρίφ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ΄)

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς ΚΔ' (24).

Ποὸς σέ, Κύοιε, ἦοα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθοοί μου καὶ γὰο πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου, Κύοιε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν

με. Όδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήο μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Άμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μη μνησθης. Κατά τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει άμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Όδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς όδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ όδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ένεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῆ άμαρτία μου πολλή γαρ έστι. Τὶς ἐστιν ἄνθοωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἦ ἡρετίσατο. Ή ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν, Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ή διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ όφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενης καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αί θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἰδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἰδε τοὺς έχθοούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ὁῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ήλπισα ἐπὶ σέ. Άκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς Λ' (30).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῆ δικαιοσύνη σου ὁῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλίνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ύπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. Ότι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ονόματός σου όδηγήσεις με, καὶ διαθοέψεις με. Έξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ῆς ἔκουψάν μοι, ὅτι σὰ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἐλυτρώσω με, Κύριε, ό Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. Έγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφοανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Ότι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας έν εὐουχώοω τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ή ψυχή μου, καὶ ή γαστής μου. Ότι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνη ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδοα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ώσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Έγενήθην ώσεὶ σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Έν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἄμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου έβουλεύσαντο. Έγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, εἶπα· Σὺ εἰ ὁ Θεός μου ἐν ταῖς

χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς έχθοῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου Κύριε, μη καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου. Άλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ανομίαν, εν ύπερηφανία καὶ εξουδενώσει. Ώς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ής ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Έξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκούφω τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῆ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ έλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὰ δὲ εἶπα ἐν τῆ ἐκστάσει μου Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ ὅτι άληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ανδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ή καρδία ύμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς ζ' (90).

Ό κατοικῶν ἐν βοηθεία τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίω· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήση ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,

ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβοινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ότι σύ, Κύριε, ή ἐλπίς μου, τὸν Ύψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ότι τοῖς Άγγέλοις αὐτοῦ έντελεῖται περί σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς όδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Έπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ότι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ήμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Ήχος πλ. β'.

Μεθ' ήμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε. Ὅτι μεθ' ήμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ίσχυκότες ήττᾶσθε. Ότι μεθ' ήμῶν ὁ Θεός.

Έὰν γὰο πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύοιος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, ουδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύοιον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν άγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθώς ῷ ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ό $\lambda \alpha$ ὸς ὁ ποφευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οί κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾳ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ότι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υίός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὖ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰφήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅφιον. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μεθ' ήμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ήττᾶσθε.

Ότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ (χῦμα)

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῷ σοι, Κύριε, τὴν ἑσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῆ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῆ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἅγιε, τὴν ἑσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῆ νυκτὶ

ἀνεπίβουλον, * παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

ΧΟΡΟΣ

Ήχος πλ. β'.

Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβείμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.

Έξαπτέουγα ζῷα, τὰ Σεοαφείμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπεουψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στοατιά, τοισαγίοις σὲ ἄσμασιν, εὐφημεῖ.

Ποὸ γὰο πάντων ὑπάοχεις, ὁ ὢν Πατήο, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν σὸν Υίόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε, Μήτηο Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί,

Ποοφητῶν καὶ Μαοτύοων, πάντες χοροί, ώς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωήν.

Υπὲο πάντων ποεσβεύσατε, ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν δεινοῖς.

Ίνα πλάνης ὁυσθέντες, τοῦ πονηφοῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν ἀδήν.

Άγιε, Άγιε, Άγιε, Τοισάγιε Κύοιε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Άμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τὸ Πιστεύω

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, όρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατοί, δι' οὖ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ήμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ήμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Άγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθοωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ήμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῆ τρίτη ήμέρα κατά τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κοῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὖ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατοὶ καὶ Υίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Άγίαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμολογῶ εν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ανάστασιν νεκρών. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

$^{\circ}$ Ηχος πλ. β'.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ύπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. (ἐκ γ')

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν άγίων Άγγέλων καὶ Άρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. (δίς)

Άγιε Ἰωάννη, Ποοφῆτα καὶ Ποόδοομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυοίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοιστοῦ, ποέσβευε ὑπὲο ἡμῶν τῶν ἁμαοτωλῶν. (δίς)

Άγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Ποοφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Άγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. (δίς)

Όσιοι, θεοφόροι Πατέρες ήμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. (δίς)

(Ὁ Ἅγιος τοῦ Ναοῦ), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. (δίς)

Ή ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς (δίς)

Ό Θεός, ίλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαοτωλοῖς. (δίς)

Ό Θεός, ίλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαοτωλοῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ (διαβαστά)

Ήχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χοιστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπη ὁ ἐχθοός μου Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Άντιλήπτως τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν, ὁῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ, ὡς φιλάνθοωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ότι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ καταδεξάμενος.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Άμήν.)

Εὐχή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ὁ ὁυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ὁῦσαι ήμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν έσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ήμιν προσγινομένης. Χάρισαι ταις ψυχαις ήμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῆ φοβερᾶ καὶ δικαία σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῆ καθ' ὕπνον ήσυχία ἐμφαιδουνώμεθα τῆ θεωρία τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιοῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους έν τῆ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υίοῦ, μεθ' οὖ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν $\Theta \epsilon \tilde{\omega}$.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι τὴν ανομίαν μου έγὼ γινώσκω, καὶ ἡ άμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνω ήμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδοὺ γὰο ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰο ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ύσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲο χιόνα λευκανθήσομαι. Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην· άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου

σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα άν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἁγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΡΑ' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, ὅτι ἐξέλιπον ώσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ώσεὶ φούγιον συνεφούγησαν. Ἐπλήγην ώσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ότι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Άπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῆ σαρκί μου. Ώμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ώσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδω, ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Όλην τὴν ἡμέραν ἀνείδιζόν με οί έχθοοί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ότι σποδὸν ώσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίονων ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ

σου, ὅτι ἐπάρας κατέροαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ώσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κάγὼ ώσεὶ χόρτος έξηράνθην. Σύ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ότι ήκει καιρός ότι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιὼν καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν έτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ότι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων, τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ έν Ίερουσαλήμ έν τῷ συναχθῆναι λαούς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι μη ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ήμερῶν μου ἐν γενεῷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί• αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ώς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ώσεὶ περιβόλαιον έλίξεις αὐτοὺς καὶ άλλαγήσονται σύ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν είς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΙΕΡΕΥΣ

Ποοσευχή Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδίας

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σύν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξω ὀνόματί σου, ὃν πάντα φοίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ άμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ άνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰο εἶ Κύριος ὕψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθοώπων. Σύ, Κύριε, κατὰ τὸ πληθος της χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὤρισας μετάνοιαν άμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ήμαρτον ύπερ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αί ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηοῷ, είς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ

μή φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χοηστότητος. Ήμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος. Άνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδέ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ότι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αὶῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτεο ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐοανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἑλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐοανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄοτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεοον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειοασμόν, ἀλλὰ οῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΨΑΛΤΗΣ

Ήχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ άμαρτωλοὶ προσφέρομεν Ἑλέησον ἡμᾶς.

Λόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὕσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ὁυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Άγ. Μαρδαρίου

Δέσποτα Θεέ, Πάτες παντοκράτος, Κύςιε Υίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ οἶς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΞΘ' (69).

Ό Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ

ἐντοαπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι Εὖγε, εὖγε. Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῆ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῆ δικαιοσύνη σου καὶ μη εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ότι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ότι κατεδίωξεν ὁ ἐχθοὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκφοὺς αἰῶνος· καὶ ηκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ώς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωϊ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, όδόν, ἐν ἡ πορεύσομαι, ότι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθοῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ

εὐθεία ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύοιε, ζήσεις με, ἐν τῆ δικαιοσύνη σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθοεύσεις τοὺς ἐχθοούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ύμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ Κύριε Υίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ό Υίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς άμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ήμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾳ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ότι σὺ εἶ μόνος Άγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν. Καθ' ἑκάστην έσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου είς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αὶῶνος. Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾶ καὶ γενεᾶ. Έγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὰ εἶ ὁ Θεός μου. Ότι παρά σοὶ πηγή ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῆ νυκτὶ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ό Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ

σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κατὰ τὴν πρώτην έβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ψάλλομεν τὸ δι' ἑκάστην ήμέραν ώρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, "Βοηθὸς καὶ σκεπαστής", προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον τὸν Στίχον· "Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλεησόν με." Μετὰ τὴν ζ' ώδὴν ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον, "Ψυχή μου, ψυχή μου...". Μετὰ τὴν θ' ἀδήν, τὸν Είρμόν, "Ἀσπόρου συλλήψεως...".

ΧΟΡΟΣ

Ω ιδή α' . Ήχος $\pi\lambda$. β' . Ο Είρμός.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὖτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δίς)

Τοοπάοια.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄοξομαι θοηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχήν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῆ νῦν θοηνωδία; ἀλλ' ώς εὔσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχή, σὺν τῆ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ποωτόπλαστον Ἀδάμ, τῆ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνων ἐμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς ἀϊδίου, βασιλείας καὶ τουφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἴμοι τάλαινα ψυχή! τί ώμοιώθης τῆ πρώτη Εὔα; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἥψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Άντὶ Εὔας αἰσθητῆς, ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα, ὁ ἐν τῆ σαρκί, ἐμπαθὴς λογισμός, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος ἀεί, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, ποοεξεορίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτήο, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Δόξα.

Υπεφούσιε Τοιάς, ή ἐν Μονάδι ποοσκυνουμένη, ἆοον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαούν, τὸν τῆς ἁμαοτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός, δάκουα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ή έλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἆρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

'Ωιδή β'. Ὁ Εἱρμός.

Ποόσεχε, οὐοανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χοιστόν, τὸν ἐκ Παοθένου σαοκί, ἐπιδημήσαντα. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ποόσεχε, οὐοανέ, καὶ λαλήσω, γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ποόσχες μοι, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήο μου, ίλέφ ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θεομὴν ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι, ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μοφφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμοφφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁφμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὡφαιότητα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει, εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κἀμοί, τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερρηγμένον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφις τῆ συμβουλῆ, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκουα, τὰ τῆς πόονης οἰκτίομον, κἀγὼ ποοβάλλομαι. Ἱλάσθητί μοι Σωτήο, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ποσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὡραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Δόξα.

Ένα σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν ἁπάντων ὑμνῶ, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Άχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη π ανύμνητε, ίκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

'Ωιδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦς παρὰ Κυςίου ποτέ, Κύςιος ἐπιβςέξας, τὴν γῆν Σοδόμων ποὶν κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄοος σώζου ψυχή, ὥσπεο ὁ Λὼτ ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγὼο προανασώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμποησμὸν ὧ ψυχή, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ήμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας, Χριστὲ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ζήτησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου, ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιωθήσομαι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτής. Ἡμαςτόν σοι ἀμέτςως, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ώς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

¹ Τριὰς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖφε θεοδόχε γαστήφ χαῖφε θφόνε Κυφίου χαῖφε ή Μήτηφ τῆς ζωῆς ήμῶν.

Ώιδὴ δ΄. Ὁ Εἱομός.

Άκήκοεν ὁ Ποοφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη Δικαιοκρῖτα· εἰ καὶ μόνος ἥμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἑτοιμάζη. Ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι, ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστιν, ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, τί μάτην ταραττόμεθα;

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Άνάνηψον ὧ ψυχή μου, τὰς πράξεις σου ἃς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου, εἰπὲ παρρησία τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμη, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Έντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἦς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ή κλῖμαξ ἣν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχή μου, πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως, εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρία, βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν ποᾶξίν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ, τὴν μὲν Λείαν, ποᾶξιν ὡς πολύτεκνον τὴν Ῥαχὴλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον καὶ γὰο ἄνευ πόνων, οὐ ποᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Δόξα.

Άμέριστον τῆ οὐσία, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, βοῶ σοι τὸ Ἅισμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ώιδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμέ, ἐν τοῖς

ποοστάγμασί σου, καὶ δίδαξον με ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου. (δίς)

Τοοπάοια.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Έν νυκτὶ τὸν βίον μου διῆλθον ἀεί σκότος γὰο γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νὺξ τῆς ἁμαοτίας, ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτὴο ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἔποαξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χοιστὲ Βασιλεῦ. Ἡμαοτον ἥμαοτον, ὡς οἱ ποὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεποακότες, τὸν τῆς ἁγνείας καοπόν, καὶ τὸν τῆς σωφοοσύνης.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Υπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχή, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχή, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσὴφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφοονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχή, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, ἀεὶ παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὤκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δέ τί σοι ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Δόξα.

Σὲ Τοιὰς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήο, ὁ Υίὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἁπλὴ οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

'Ωιδή ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησα, ἐν ὅλη καοδία μου, ποὸς τὸν οἰκτίομονα Θεόν, καὶ ἑπήκουσέ μου, ἐξ Ἅιδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκουα Σωτὴο τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαοῶς ποοσφέρω, βοώσης τῆς καοδίας, ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, ἐξ Ἅιδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σὲ συγκαλύψη.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ώς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραίμ, ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῷ καὶ θεωρίᾳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ή χεὶο ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεποωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῷς σεαυτήν, κἂν ἐλεπρώθης.

Δόξα.

Τοιάς εἰμι, ἁπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ ποοσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῆ φύσει ἡνωμένη. Ὁ Πατήρ φησιν, ὁ Υίὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ή μήτοα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμοοφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς ποεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Εἶτα ψάλλομεν ἀργῶς τὸ παρόν. Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θοουβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χοιστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ώιδη ζ΄. Ὁ Είρμός.

Ἡμά οτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. (δίς)

Τοοπάοια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ήμά οτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἁμα οτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωψι τραῦμα ἐμοί, ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εἴσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κούφια τῆς καοδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῆ μου, ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλῖψιν μου, καὶ πρόσχες τῆ

κοίσει μου νῦν, καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὕσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ βασίλειον εὖρε, πρὸς ἀνάρρησιν. Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθης σαυτήν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυΐδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἥμαρτε διττῶς ψυχή μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι άλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μέν, ὁ Δαυΐδ ποτέ, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνω γὰς τὴν μοιχείαν ἐκίςνα, τὴν μετάνοιαν εὐθὺς παςαδείξας διπλῆν· ἀλλ' αὐτὴ πονηςότεςα εἰςγάσω, ψυχή, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυΐδ ποτὲ ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ώς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὖ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων Ἐλέησόν με σοὶ γὰρ μόνφ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ, αὐτὸς καθάρισόν με.

Δόξα.

Τοιὰς ἁπλή, ἀδιαίρετε, Όμοούσιε Μονὰς ἁγία, φῶτα καὶ φῶς καὶ ἄγια τοία, καὶ εν ἄγιον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τοιάς, ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υίὸν καὶ Θεόν, καὶ αὐτὴ προηνέφξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τὰ ἐπουράνια.

'Ωιδή η'. Ὁ Εἱρμός.

Όν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ φρίττει τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφείμ, πᾶσα πνοἡ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφήν, δέξαι μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα· Ἡμαρτόν σοι, σῶσον, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ό διφοηλάτης, Ἡλίας, ἄοματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων τούτου οὖν ψυχή μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ο Έλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν Ἡλιού, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὧ ψυχή μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὁεῖθρον πρότερον, τῆ μηλωτῆ Ἡλιού, δι' Ἐλισσαιέ, ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα, αὐτὴ δὲ ὧ ψυχή μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ή Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν Τὸ ψυχή, γνώμη ἀγαθῆ· σὰ δὲ οἰκ εἰσωκίσω,

οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ἱιφήση ἔξω θρηνφδοῦσα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμην τὴν ὁυπαράν, πάντοτε ψυχή· οὖ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἂν ἐν γήρει, φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Εὐλογοῦμεν Πατέφα, Υίόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Άναρχε Πάτερ, Υίὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριὰς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ώς ἐκ βαφῆς, άλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῆ γαστρί σου, ἡ σάρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθεία σε τιμῶμεν.

Ώιδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Άσπόρου συλλήψεως, ό τόκος ἀνεφμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τάς φύσεις διό σε πᾶσαι αί γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ό νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἠσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις διό μοι τάλαινα ψυχή, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθη, ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Έλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους, ὧν τοὺς δευτέρους ὧ ψυχή, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ό Νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ το Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος, αἱ τραυματίαι σου ὧ ψυχή, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἰατροῦ τοῦ ὑγιοῦντός σε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν, δικαίους οὖν ζήλωσον, ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ ἀγνεία καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς άμαρτίας δίχα, ὑπογραμμόν σοι ὧ ψυχή, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας, ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέωκται, τῆς Βασιλείας ἤδη, καὶ προαρπάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν, ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχή, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον, ἀλλ' οὐαί σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῆ ἐρήμω, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσης, ἂν σοι προσβάλλη ὁ ἐχθρός, προσευχῆ τε καὶ νηστεία, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υίὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωήν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννῆτος πάναγνε· ἐν σοὶ γὰς αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Άγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Άνδοέα σεβάσμιε, καὶ Πάτεο τοισμακάοιστε, Ποιμὴν τῆς Κοήτης, μὴ παύση δεόμενος, ὑπὲο τῶν σὲ ὑμνούντω ἵνα ὁυσθῶμεν πάσης, ὀορῆς καὶ θλίψεως καὶ φωοοᾶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήνην πιστῶς.

Ὁ Εἱρμός.

Άσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τάς φύσεις διό σε πᾶσαι αί γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ

Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΧΟΡΟΣ

'Ηχος πλ. β'. ἤ' 'Ήχος πλ. δ'.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοἡ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν... Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΨΑΛΤΗΣ

Ήχος β'. (χῦμα)

 Δ όξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υίῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι.

Κύςιε, εἰμὴ τοὺς Άγίους σου εἴχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Άγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ αἴτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθήναί μοὶ τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

ΧΟΡΟΣ

Ήχος β'.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χοόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθοωπίνη ποοστασία, μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηο τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ο ἐν παντὶ καιοῷ καὶ πάση ὥρα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ό πολυέλεος, ό πολυεύσπλαγχνος, ό τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς έλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῆ ὤρα ταύτη τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν άγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τούς λογισμούς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς άγίοις σου Άγγέλοις, ἵνα τῆ παρεμβολῆ αὐτῶν φοουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐχὴ τοῦ Άγίου Ἐφοαίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφοοσύνης, ταπεινοφοοσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάοισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ότι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Εὐχὴ εἰς τὴν Ύπεραγίαν Θεοτόκον Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος

ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθοςε, ἄχςαντε, άγνη Παςθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ή Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ παςαδόξω σου κυήσει ἑνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐςανίοις συνάψασα ή τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καί τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον μὴ βδελύξη με τὸν άμαςτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καί τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ἑαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον. ἀλλὶ ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτης, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ'

ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ὁυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υίόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῆ μητρικῆ σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοὶ τὰ φιλάνθοωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδών μου τὰ άναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καί τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξη με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθής καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμή προστάτις καὶ βοηθός, τάς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με καὶ ἐν τῷ καιοῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηοῶν δαιμόνων πόροω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Έν δὲ τῆ φοβερᾳ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ὁυομένη κολάσεως, καί τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ύπεραγία Θεοτόκε, διά τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθοωπία τοῦ μονογενοῦς ΣουΥίοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁι πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχω αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸν Κύ<mark>οιον</mark> ἡμῶν Ἰησοῦν Χοιστόν Αντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, ποὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν , ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπό τοῦ ζοφεροῦ

ύπνου τῆς άμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν , σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ήμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ήμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φοόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφουα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ύπνον έλαφοόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιοῷ τῆς προσευχῆς έστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοποεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατοὸς καί τοῦ Υίοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υίῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήο, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, Τοιὰς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηο τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν πρώτην έβδομάδα τῶν Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)] εὐθὺς ὁ Ίερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ώραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον [τῆς Παννυχίδος].

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ ὑπέο τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Σοφία. Όρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ποόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

$\kappa\alpha'$ 8 - 36

Εἶπεν ὁ Κύριος: Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε: πολλοὶ γὰς ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι καί ὁ καιρὸς ἤγγικε. μη οὖν πορευθητε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰο ταῦτα γενέσθαι ποῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. τότε έλεγεν αὐτοῖς: Έγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητοά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐοανοῦ μεγάλα ἔσται. ποὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι ἐγὼ γὰο δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἡ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι

ύμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ύπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ύπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ θοὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται ἐν τῆ ὑπομονῆ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ύπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οί ἐν τῆ Ἰουδαία φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσφ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οί ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὖταί εἰσι τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστοὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰο τότε ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται είς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ύπὸ ἐθνῶν ἄχρι οὖ πληρωθῶσι καιφοὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίω καὶ σελήνη καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ έθνῶν ἐν ἀπορία ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθοώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῆ οἰκουμένη· αί γὰο δυνάμεις τῶν οὐοανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υίὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλη μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ή ἀπολύτοωσις ύμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς. Ἰδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδοα. ὅταν ποοβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς

ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παφέλθη ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἄν πάντα γένηται. ὁ οὐφανὸς καὶ ἡ γῆ παφελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παφέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαφηθῶσιν ὑμῶν αἱ καφδίαι ἐν κφαιπάλη καὶ μέθη καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῆ ἡ ἡμέφα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ό Θεὸς ἡμῶν, ποεσβείαις τῆς παναχοάντου Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Ποοφήτου Ποοδοόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Άποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ίεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χουσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Άλεξανδοίας Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως των θαυματουργων τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων

Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς άγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν άγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν άγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Αγίων.

Εὐποόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῆ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Άμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν άγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εὐξώμεθα ύπὲο εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲο τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Υπέο τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Υπὲο εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπες τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ύπεο τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπέο τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Υπεο τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲο αὐτῶν.

Υπέρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Υπερ τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.

Υπέρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲο εὐφοοίας τῶν καοπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲς πάντων τῶν ποοαναπαυσαμένων πατέςων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲο ἑαυτῶν, τὸ Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ

*Ηχος β΄. Ότε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων ποοστατεύεις Άγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῆ κοαταιῷ σου χειοί· ἄλλην γὰο οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτεο τοῦ Θεοῦ τοῦ

Ύψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν ὁῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΙΕΡΕΥΣ

 Δ ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)